

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Pánikszzerű vásárlási düh Buda-
pesten*

Forrás:

Magyarország

Bp.

(Hely)

1922. VI. 2

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helvezés

Pánikszzerű vásárlási düh Budapesten

Tezaurálják az ékszereket. — Kiürülnek a boltok. — Versenyképes lett a magyar ipar. — Brazíliai és egyéb exotikus pénzek. — Séta a zsúfolt üzletekben

(A Magyarország tudósítójától.) A szeszélyes közönség az utóbbi hetekben mindig kiválasztott magának egy olyan árut, amelyet megrohant és összevásárolt az üzletekben. A korona szomorú esése a közönségnek ezt az idegességét pánikszzerű izgalommá növelte és ma már megint mindent vásárol az, akinek pénze van. Befértünk a fővárosnak minden szakmabeli üzletét és tapasztalatunk egyenesen lesújtó bizonyítéka a korona iránti megnyilvánuló káros pesszimizmusnak.

Már első állomásunkon,

egy előkelő ékszerboltban

ezzel fogadtak bennünket:

— Mióta a korona lefelé fordál, azóta észrevehetőleg vásárol a közönség és láthatólag tezaurálás szempontjából, mert a „fazont” nem is nézi ma már senki. Még örültebb arányt volna a forgalmunk, ha a közönség pénze nem ömlene a tőzsde felé, de ma a helyzet az, hogy az igazi aranyperítés példája nem az arany, hanem a jó papírpénz.

A tőzsde csínját nekünk konkurenciát, ez az oka annak, hogy még itt-ott van áru a szakmánkban, de nem sok. Brillánsban például oly nagy a hiány, hogy az a kereskedő, aki nem akar üres polcok közt áruházi, kénytelen a legmagasabb siberárakat is megadni a koronának ebben a végzetes napjaiban. Az élénk forgalom beteges volta kitűnik abból, hogy tulajdonképpen ma az igazi vásárlóközönségünk nem vásárolhat.

A középosztály minálunk a legsilányabb kész cikkeket szokta vásárolni s az ma Németország-

ból jön, a márka esése után is megfizethetetlen. Hiszen ma egy közönséges ébresztő óra 1500 koronába kerül és talán ez az oka annak, hogy a magyar gazdasági politika intézői nem ébrednek tudatára annak, hogy itt

általános lelki-razziát kellene tartani, mert különben odajutunk, hogy üresek lesznek az üzletek s az adóalany csak az adókönyvben fog szerepelni.

A férfikonfekciós üzletben

ezt halljuk:

— Az áru annyira drágult, hogy a közönség csak azért vásárol, mert nem bízik a pénzében. Különösen a mi szakmánknál kell a mai vásárlást hatványozottan elbírálni. A konfekciós áll ma legközelebb a drágulás forrásához, mert hiszen a mi árunk kizárólag cseh és angol eredetűek. Már pedig a nagy valutaversenyben is hatalmasan vezet a szokol és megnehezíti a helyzetünket az, hogy a nagykereskedők a napi kurzuson adnak el anyagot, mert nekik azt fedezniük kell.

További drágulásra is el kell készülnie lennünk, mert az olasz áru nem jön szőnyegbe és a német árunál megvan az a különös német logika, hogy a márka esésével az alapár emelkedik.

Ilyen körülmények közt a vevőink kilencven százalékra természetesen megszállt területről és vidékről való. Fővárosi embert csak a kirakat előtt látunk, amint sokáig gusztál és aztán szegyenkezve elsiet.

A női kalapos

mosolyogva felel kérdéseinkre:

— Nálunk állandóan és egyformán, *lányn*hán szilárd az irányzat. Nem lehet olyan olesóság, hogy a férfiek szívesen vennék a kalapot és nem lehet olyan drágaság, hogy a nők ne vétessenek. A napokban már az őszi szezon előszele fujja a forgalom vitorláját és igazán nem tudjuk megmondani, hogy a zürichi forgatagnak mennyi része van ebben. *Azt különben is tapasztaljuk, hogy mennél kevesebb a kedv a városban, annál nagyobb a vételkedv.*

Hogy a gyöngé mezőkön maradjunk, bementünk egy

Rákóczi-uti női divatáruboltba,

ahol a következőket mondták:

— Itt nálunk átmeneti forgalom van és véleltenül jön be minden vevő. Mostanában ez a vélelten gyakran fordul elő és napról-napra több az olyan vevő, akinek utközben eszébe jut, hogy elfelejtett valamit venni és vásárol.

Válogatás ma már nincs, az ilyesmi már nem női divat. Csak selymet kérnek, könnyű selymet, a könnyű pénzért és a nehéz is jó, amikor kezd nem jó lenni a pénz.

A beteg korona, a lázas vásárlásban találja meg a maga szomorú hőmérőjét.

A nagy cipőüzletben

igy informálnak bennünket:

— Kanikula van, de a közönséget már hidegen hagyja a nyári divat és a közeledő drágaság az őszi divat felé fordítja figyelmét. Tessék nézni,

mindenki magas, barna antilop cipőt vásárol,

ma még 6500—8000 korona, de nemsokára 10.000 koronára kapaszkodik fel. Erről jut eszembe, hogy a

boltunk hátsó polcai is kiürülnek, turista-cipő, hócipő mind elfogy és egy örvendetes

eredménye is van a korona tragédiájának. Az eddig lenézett magyar cipő veresnyképes lett és az önmaga dicsőségétől megrészesgült szokol többet használ a magyar iparnak, mint az egész szép magyar kurzusipar-politika.

A téli áruk annyira fogynak, hogy télen egész új áruraktárt kell beszereznünk.

A női prémeknél

is ez a helyzet. Azt mondják, hogy a télen egész bolondos divat lesz prémiben, mert a közönség nem nézi a divatot és a legrégebb szabásu prémektől és galléroktól kezdve vásárol a legújabb kreációig minden prémel.

A pénzváltó üzletben

a legérdekesebb helyzetképet kapjuk:

— Az utóbbi napokban a kofáktól a miniszteri tanácsosig rohamosan kiterjedt vevő-közönség ostromol bennünket és a vevő nálunk többnyire csak elad. Érdekes példáit látjuk napról-napra a rongyos ruha és a nagy pénz fordított viszonyának. A multkor például bejött hozzánk egy vasuti fékező, akinek 400 korona a fizetése hetenként és kétmillió koronáért váltott be dollárt. Egy szegény asszony viszont braziliai pénzzel kopogtatott be, egy egész zsákot hozott a hátán. Mikor meghallotta, hogy százezreket ér a pénze, elsápadt és nem merte beváltani. 200 koronáért boldogan odaadta volna szegény, de így most már ő is inkább spekulál...

— Legnehezebb a kisgazdákkal üzletet

közni, mert azok egy-két nappal későbbi árfolyamon akarnak eladni, pedig mi nem vagyunk Futura és a jövőt nem likvidáljuk. A legnagyobb forgalmunk a korona mélypontos napjaiban, dollárban van még mindig. A környék népe cseh pénzzel jön be, ami azt a szomorú tényt illusztrálja valótanulva, hogy milyen közel vannak a trianoni határok. Az ezerszám hozott ezüstkorona egy-két nap óta fogyóban van és a forgalom ebben alig ötvenedrésze a réginek.

— A legkisebb és hatványozott mértékben mutatkozik nálunk, mert a közönség izgalomban tülök. Most a pénzügyminiszter csak enyhe célzást tett holmi megrendszabályozásra, erre a tözsde szeizmográfja a korona 26 és feles tragikus állása mellett is észsel felel és ime, üres az üzlet.

A közönség a valuta árfolyamát a maximális hőmérséklettel téveszti össze és nem hiszi el, hogy a kurzusnak esnie szabad. Ilyenkor a beszállingó vevő tüntetően kezében tartja a hivatalos árfolyamokat és ha eladni akar, akkor azzal jön be, hogy venni akar és fordítva. Ez a ravaszság nem válik be trükknek, mert éppen az ellenkezőségből könnyű kiszámítani, hogy miről van szó. Sajnos,

a korona esése mégis nagy forgalmat hozott és nehéz napjaink lesznek mostanában.

Az emberek nyertek és aki nyert, az mindent mer. Elég szomorú, hogy ezt a hoóságok öltött kézel kell hogy nézzék, mert csak ártó tudnának minden segítséggel.